

Dózsás hírek

Csodagömb – Cirkuszi Nagykarácsony

Miután eldöntöttem, hogy ismét szeretnék részt venni a már hagyományosnak számító, decemberi budapesti iskolai kiránduláson, azon kezdtem el gondolkozni, miért lehet *Csodagömb – Cirkuszi Nagykarácsony* a címe a Fővárosi Nagycirkusz előadásának.

2017. december 7-én kora reggel indultunk, minden évfolyamból voltak diákok. Már a buszban nagyon jó hangulat alakult ki, s izgatottak voltunk az előttünk álló élmények miatt.

Miután beültünk a nézőtérre, az érzékszerveim rögtön működésbe léptek. Az első dolog, ami feltűnt a látvány mellett, az enyhe, jellegzetes porondszag, a különböző állatok, a széna, a pattogatott kukorica, a percc és az üdítő italok illatának sajátos keveréke.

A történet nagyon kedves volt, a különböző mutatványokat, cirkuszi látványosságokat „ajándékba adták” két kisgyereknek. A műsorszámok színes kavalkáddá álltak össze, az előadók különböző országokból érkeztek; láthattunk orosz és kínai rúd-, valamint akrobata mutatványosokat, orosz diablo-, gurtni- és zsonglórprodukciókat, lengyel bűvészt, kubai táncosokat. Az állatszámokat a lovak mellett egy indiai elefánt képviselte, aki robusztus természetével és szelíd természetével vonzotta magára a nézők figyelmét, ahogy kedves „ormánypacsi” adott az első sorban ülőknek. Volt egy versenyszám, amiről *Alice csodaországban* története jutott az eszembe: Alice egy óriási kehelyben mandarinokat lebegtet körbe. Az akrobatikus mutatványokat előadó, színes kosztümökbe bújt, föl-le pattogó, forgó, bukfenező emberek olyannak tűntek, mint a csillogó pikkelyű halak vagy a karácsonyfa díszfigurái.

Szinte észrevétlenül ragadott magával a mágának és a varázslatnak ez a csodás dimenziója, amikor is következett az a műsorszám, aminél bevillant a válasz a kérdésemre: a buborékfújó ember csillogó buboréksodái, virágai, ragyogó hóemberei, mintha kristályból lettek volna; a titokzatos, fehér füsttel töltve olyannak tűntek, mint egy-egy csodaszép, ám törekeny hópihe.

A Csodagömb világa, ez az egész csillámos mozgókép olyan volt számomra, mint egy jól felrázott, téli tájat ábrázoló hógömb vagy a karácsonyfa csillogó, díszes gömbdísze; engem teljesen elbűvölt, és ahogy a buszon a többiekkel beszélgettem, azt mondhatom, őket is.

Ennél szebb talán csak az igazi karácsonyunk volt.

Ezúton szeretném megköszönni két kísérő tanárnőnknek, Szabóné Marcsi néninek és Gál Ildikó néninek, hogy megszervezték és emlé-kezetessé tették nekünk ezt a napot.

Házi Dorka

7. b osztályos tanuló

* * *

Kedves vendég járt nálunk...

Az adventi időszak nyitányaként az alsó tagozatosainkra kedves meglepetés várt. A Diák-önkormányzat igen dicséretes módon különleges programmal kedveskedett a gyerekeknek.

Vidám, játékos gyakorlatok, és találkozás Aranyosi Ervin verseivel, egy mozgalmas, szórakoztató kikapcsolódás lehetősége – mindezt ígérte ez a rendhagyó „irodalmi utazás”.

De ki is Aranyosi Ervin, akinek műveivel manapság egyre többször találkozhatunk? *Bemutakozó sorok* című írásában mindennél beszédesebben mesél magáról:

*Költő vagyok, Budapesten születtem.
Korom szerint, bár felnőtt ember lettem,
– magamban őrzöm a játszó gyermeket.*

*Verseim – lásd – a szeretetről szólnak,
Így üzenek az engem olvasóknak,
– de néha sírok és gyakran nevetek.*

*Úgy szeretném az embert felemelni!
Még itt a földön a mennyországra lelni,
s békés örömben élni életem...*

*Építeni egy sokkal szebb világot,
amit teremtőnk álmaiban látott,
hol béke van és nincsen félelem*

Nagy volt a boldogság, mert a műsor előtt a 2.b tanulóit osztályukban is felkereste Aranyosi Ervin. A tornateremben megrendezett találkozó első részében verseiből, verses meséiből olvasott fel néhányat a költő.

Ezt követően Hahota tréninget tartott, melynek során önfeláldozóan kacaghatott a lelkes csapat, miközben mozgással is összekapcsolt gyakorlatokat végeztek. Személyiségének köszönhetően remekül sikerült a kezdeti feszültséget feloldania. Nemegyhétköznapi élmény volt látni a mosolygó arcokat, hallani a felszabadult kacajokat, sőt mi több, részt is